> Liczyliście na wiele, a oto było tego mało, a to, co przynieśliście do domu, ja rozdmuchałem. Dlaczego? – mówi PAN zastępów. Dlatego że mój dom jest pusty, podczas gdy każdy z was troszczy się o swój dom.
>
> *— Aggeusza 1:9*

Książka: Stary Testament / Aggeusza
Tematy: wdzięczność, szacunek, kara, sprawiedliwosc, egoizm, służba

Interpretacja:
Biblijny werset z Księgi *Aggeusza 1:9* ukazuje niezadowolenie wynikające z nieustannych poszukiwań pozbawionych właściwego kierunku. Słowa: *„Liczyliście na wiele, a oto było tego mało”* wskazują, że dążenie do osobistego spełnienia na własną rękę – bez obecności Boga – jest zadaniem trudnym i nieprzynoszącym prawdziwej satysfakcji.

Werset ten mówi również o konieczności życia w prawości. Fraza *„a to, co przynieśliście do domu, ja rozdmuchałem”* pokazuje, że brak prawości i oddania Bogu może prowadzić do poważnych konsekwencji.

Bóg oznajmia, że Jego dom jest pusty. Dom ten symbolizuje Kościół – miejsce, w którym Bóg pragnie odbierać cześć i utrzymywać bliską relację ze swoim ludem. Jest to miejsce, w którym wierzący gromadzą się, by czcić Boga i słuchać Jego słowa. Widzimy, że ów dom Boży stał się miejscem pustym i zaniedbanym. Ludzie zapomnieli o Bogu i skupili się na zaspokajaniu własnych pragnień, odkładając na bok obowiązek oddawania Mu czci i okazywania oddania.

Biblia uczy nas, że jako dzieci Boże musimy stawiać Boga ponad wszystkim innym. Tak jak oczekiwał tego od Izraelitów, tak i od nas oczekuje całkowitego oddania i

nieustannego służenia Mu. Powinniśmy dążyć do coraz bliższej więzi z Bogiem, zamiast koncentrować wysiłki na pogoni za dobrami materialnymi. Zamiast skupiać się wyłącznie na własnych pragnieniach, musimy starać się być posłuszni Bogu i pozwalać Mu kształtować nasze życie zgodnie z Jego wolą.

Co więcej, musimy pamiętać, że nasza relacja z Bogiem nie może się rozwijać, jeśli porzucamy dom Boży. To właśnie w Kościele czerpiemy siłę i duchowe pożywienie jako dzieci Boże. *Kościół* jest miejscem, w którym znajdujemy wsparcie emocjonalne i duchowe – przestrzenią do wielbienia Boga, modlitwy i dzielenia się wiarą z innymi wierzącymi.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Nie troszczcie się o nic, ale we wszystkim przez modlitwę i prośbę z dziękczynieniem niech wasze pragnienia będą znane Bogu. A pokój Boży, który przewyższa wszelkie zrozumienie, będzie strzegł waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie.
>
> *— Filipian 4:6-7*

Książka: Nowy Testament / Filipian
Tematy: wdzięczność, strach, pokój, Modlitwa, troska

Interpretacja:
Fragment *Filipian 4:6–7* wzywa nas, byśmy o nic się nie martwili, lecz przedstawiali swoje potrzeby Bogu w modlitwie i błaganiu, dziękując Mu za wszystko, co dla nas uczynił. Wersety te są wezwaniem do ufności Bogu i Jego mocy, dzięki której zapewnia nam wszystko, czego potrzebujemy. Dlaczego jednak tak ważne jest unikanie niepokoju w

naszym życiu?

Niepokój i jego wpływ na nasze życie

Niepokój to emocja, której każdy z nas doświadcza w pewnym momencie życia. Jest to naturalna reakcja na stresujące sytuacje i w niewielkich dawkach może być korzystna. Gdy jednak niepokój staje się stanem chronicznym, może bardzo negatywnie wpływać na nasze zdrowie fizyczne i psychiczne. Może prowadzić do bezsenności, zmęczenia, chorób przewlekłych i depresji. Co więcej, wpływa na nasze relacje z innymi ludźmi, skłaniając nas do izolacji i wycofywania się z kontaktów społecznych.

Znaczenie modlitwy i błagania

Modlitwa i błaganie to potężne narzędzia, które Bóg dał nam do walki z niepokojem i stresem. Modląc się, rozmawiamy z Bogiem i powierzamy Mu nasze troski. Czyniąc to, wykonujemy krok wiary i ufamy, że Bóg zaspokoi nasze potrzeby. Dzięki modlitwie przypominamy sobie, że nie jesteśmy sami – że jest Ktoś większy i potężniejszy od nas, kto trwa przy nas, by nam pomóc.

Znaczenie dziękczynienia

Wersety te wzywają nas również do nieustannego dziękczynienia. Dziękowanie jest aktem wiary, który pomaga nam zachować pozytywne nastawienie do życia. Kiedy pielęgnujemy w sobie ducha wdzięczności, skupiamy się na tym, co mamy, a nie na tym, czego nam brakuje. Ponadto dziękczynienie wzmacnia naszą relację z Bogiem i pozwala lepiej dostrzegać Jego błogosławieństwa w naszym życiu.

Bożym pokój i myśli w Chrystusie Jezusie

Pokój, który oferuje nam Bóg, różni się od wszelkiego innego pokoju, jakiego możemy doświadczyć w życiu. Nie jest to jedynie brak konfliktów czy niepokoju, lecz głęboki stan wyciszenia i ufności Bogu. To właśnie tego pokoju pragnął *Paweł* i chciał go przekazać Filipianom jako dar od Boga.

Warto podkreślić, w jaki sposób Boży pokój strzeże naszych serc i umysłów *w Chrystusie Jezusie*. *Chrystus* jest centrum naszej wiary i to w Nim odnajdujemy prawdziwy pokój. Kierując nasze serca i umysły ku Chrystusowi, możemy w każdej chwili doświadczać Bożego pokoju – nawet pośród najtrudniejszych prób, z jakimi przychodzi nam się mierzyć w życiu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Wysławiajcie PANA, bo jest dobry, bo jego miłosierdzie trwa na wieki.
>
> *— I Kronik 16:34*

Książka: Stary Testament / I Kronik
Tematy: wdzięczność, wiernosc, niezawodność, adoracja

Interpretacja:
Wdzięczność jest cnotą wysoko cenioną w większości religii i filozofii świata. Ten werset zachęca nas do dostrzeżenia dobra, jakiego Pan dokonał w naszym życiu, oraz do wielbienia i wychwalania Jego imienia za okazaną nam życzliwość. Temat ten podejmują również Psalmy i inne księgi biblijne. Wdzięczność pomaga nam dostrzegać nieustanną obecność Boga w naszym życiu i zachowywać pozytywne nastawienie.

Kolejną cnotą podkreślaną w Biblii jest *miłosierdzie*; przypomina nam ona, że miłosierdzie Pana nie zna granic. Pojęcie to może być trudne do zrozumienia dla osób postrzegających świat przez pryzmat surowej sprawiedliwości, a jednak przypomina nam ono, że Bóg jest hojny i pełen dobroci, gotów przebaczyć nawet tym, którzy na przebaczenie nie zasługują. Musimy jednak pamiętać, że Jego miłosierdzie nie będzie trwało wiecznie; wyznaczono bowiem czas, którego kres wyznaczy sąd ostateczny.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Zawsze się radujcie. Nieustannie się módlcie. Za wszystko dziękujcie. Taka jest bowiem wola Boga w Chrystusie Jezusie względem was.
>
> *— I Tesaloniczan 5:16-18*

Książka: Nowy Testament / I Tesaloniczan
Tematy: wdzięczność, radość, Modlitwa

Interpretacja:
List do Tesaloniczan został napisany przez apostoła *Pawła* do wspólnoty w Tesalonice – jednego z pierwszych Kościołów chrześcijańskich. Paweł dziękuje w nim Bogu za wiarę i świadectwo tego Kościoła oraz poucza wiernych, jak żyć zgodnie z Bożą wolą.

Dlaczego warto się radować?

Radość nie jest jedynie emocją towarzyszącą chwilom, gdy w naszym życiu wszystko układa się pomyślnie; to postawa, którą możemy przyjąć niezależnie od okoliczności. Odczuwanie radości nie oznacza, że unikamy problemów czy smutku – chodzi raczej o sposób, w jaki stawiamy im czoła: z nadzieją i wiarą w Boga.

Co oznacza modlitwa nieustanna?

Modlitwa nieustanna nie oznacza, że musimy modlić się w każdej chwili, traktując to jak czysto fizyczną czynność. Przeciwnie – chodzi o to, by nasze życie cechowała postawa nieustannej modlitwy i trwanie w ciągłej więzi z Bogiem. To pozwolenie, by Boża obecność w naszym życiu kierowała naszymi myślami, czynami i słowami.

Dziękujcie w każdej sytuacji

Warto zauważyć, że te wersety nie nakazują nam dziękować za każdą negatywną sytuację, jakiej doświadczamy, lecz zachęcają do dziękczynienia pośród tych trudnych chwil. *Dzięki temu możemy odnaleźć pokój, radość i Bożą obecność nawet w obliczu przeciwności*.

Niektórzy mogą zastanawiać się, jak dziękować w trudnych momentach, na przykład po utracie pracy czy odejściu bliskiej osoby. Czasami takie sytuacje wydają się przytłaczające i niezrozumiałe, a jednak zawsze możemy znaleźć powód do wdzięczności. Możemy na przykład dziękować za życie bliskiej osoby, która odeszła, albo za szansę znalezienia nowej pracy, otwierającej przed nami nowe możliwości.

Zrozumienie tych słów może być trudne dla osób przeżywających ciężkie chwile. Może się wydawać, że Bóg nas nie słucha albo nie troszczy się o naszą sytuację. *Prawda jest jednak taka, że Bóg zawsze jest z nami – nawet w najtrudniejszych momentach*. Możemy dziękować Mu za Jego obecność w naszym życiu i za Jego bezwarunkową miłość, która nigdy nas nie opuszcza.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Abyście byli wzbogaceni we wszystko ku wszelkiej hojności, która sprawia, że z naszego powodu składane jest dziękczynienie Bogu.
>
> *— II Koryntian 9:11*

Książka: Nowy Testament / II Koryntian
Tematy: wdzięczność, błogosławieństwo, hojność, dawanie

Interpretacja:

II *Koryntian 9:11* stanowi wezwanie do hojności i wdzięczności. Apostoł *Paweł* zachęca w nim Koryntian, aby zostali wzbogaceni pod każdym względem, co pozwoli im hojnie obdarowywać innych – a to z kolei wywoła dziękczynienie skierowane do Boga.

Hojność jest ważną cnotą, która od zawsze cieszy się uznaniem w chrześcijańskiej wspólnocie. Dając innym, nie tylko pomagamy zaspokoić ich potrzeby materialne, ale także okazujemy im miłość i współczucie. Co więcej – jak wskazuje ten fragment – nasza hojność prowadzi do dziękczynienia Bogu; oznacza to, że poprzez nasze dobre uczynki możemy wielbić Boga i dawać wyraz naszej wierze w Niego.

Bywa jednak, że bycie hojnym przychodzi z trudem – zwłaszcza gdy nasze własne potrzeby nie są w pełni zaspokojone. Warto pamiętać, że jako chrześcijanie jesteśmy powołani do ufania Bogu i polegania na Nim w każdej potrzebie. Praktykując hojność, okazujemy wiarę w Jego troskę oraz w to, że jest On w stanie zapewnić nam wszystko, czego potrzebujemy.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Bracia, powinniśmy zawsze dziękować Bogu za was, co jest rzeczą słuszną, bo bardzo wzrasta wasza wiara i u każdego z was pomnaża się wzajemna miłość.
>
> *— II Tesaloniczan 1:3*

Książka: Nowy Testament / II Tesaloniczan
Tematy: wdzięczność, wiara, miłość

Interpretacja:

Werset 3. pierwszego rozdziału Drugiego Listu do Tesaloniczan mówi o znaczeniu wdzięczności i dziękowania Bogu za wzrost wiary. Wiara stanowi jeden z fundamentów życia każdego chrześcijanina. Jest ona przekonaniem o istnieniu tego, co nieuchwytne i co wykracza poza ludzki rozum. Wiara pozwala ludziom ufać, że Bóg zawsze zapewni to, co niezbędne, nawet w trudnych sytuacjach.

Wiara stanowi podstawę relacji wierzącego z Bogiem. Dlatego dla chrześcijanina kluczowe jest, aby jego wiara z każdym dniem stawała się silniejsza. Codzienne życie daje nam wiele okazji do umacniania wiary, takich jak modlitwa, czytanie Biblii, udział w nabożeństwach i grupach biblijnych czy wiele innych aktywności.

Obfita miłość

Dalsza część trzeciego wersetu wskazuje na wielką miłość Tesaloniczan do innych ludzi. Miłość to kolejny fundament wiary chrześcijańskiej i podstawa całego nauczania *Jezusa*. Jest ona tym, czego Bóg oczekuje od chrześcijan – postawą, którą muszą oni okazywać wszystkim ludziom bez wyjątku.

Miłość nie jest jedynie uczuciem, lecz postawą wyrażaną w codziennych czynach. Oznacza ona zobowiązanie do troski o innych, szacunku dla nich i służby na ich rzecz, niezależnie od tego, kim są czy co uczynili. Wzorem do naśladowania jest dla nas Boża miłość.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Ale ja z głosem dziękczynienia będę ci składał ofiary, wypełnię to, co ślubowałem. Od PANA pochodzi wybawienie.
>
> *— Jonasza 2:9*

Książka: Stary Testament / Jonasza
Tematy: wdzięczność, posłuszeństwo, ofiara, Zbawienie

Interpretacja:
Księga Jonasza jest jedną z ksiąg prorockich *Starego Testamentu*; opowiada ona historię człowieka, który ucieka przed Bogiem, sprzeciwiając się Jego wezwaniu do głoszenia przesłania w Niniwie. Ostatecznie *Jonasz* zostaje wrzucony do morza i połknięty przez wielką rybę, w której wnętrzu przebywa przez trzy dni. W *drugim rozdziale Jonasz*, znajdując się w brzuchu ryby, woła do Boga o wybawienie.

Wdzięczność jako odpowiedź na wybawienie

Werset 10 wyraża uwielbienie i wdzięczność wobec Boga za Jego wybawienie. Jonasz uznaje, że jedynie dzięki Bożemu miłosierdziu i mocy został uwolniony z ryby i otrzymał kolejną szansę na wypełnienie swojej misji. Głos uwielbienia jest ofiarą składaną Bogu w uznaniu Jego łaski i miłości.

Znaczenie dotrzymywania obietnic złożonych Bogu

Jonasz zobowiązuje się również do realizacji tego, co zadeklarował Bogu w *wersecie 10*: *„Ale ja z głosem dziękczynienia będę ci składał ofiary, wypełnię to, co ślubowałem”*. Wynika z tego, że składanie uwielbienia nie jest jedynie aktem słownym; wiąże się ono z konkretnymi czynami, zgodnymi z tym, o co prosił Bóg.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A pokój Boży niech rządzi w waszych sercach, do którego też jesteście powołani w jednym ciele. Bądźcie też wdzięczni.
>
> *— Kolosan 3:15*

Książka: Nowy Testament / Kolosan
Tematy: wdzięczność, ciało, Kościół, Jezus, pokój

Interpretacja:
W *Kolosan 3:15* znajdujemy wezwanie, by pozwolić pokojowi Bożemu panować w naszych sercach. Co to jednak oznacza? Przede wszystkim należy podkreślić, że pokoju Bożego możemy doświadczyć jedynie dzięki społeczności z Nim. Jest to pokój, który przewyższa wszelkie ludzkie zrozumienie i chroni nas przed lękami oraz niepokojami, z jakimi mierzymy się w życiu.

Znaczenie społeczności z Bogiem

Prawdziwy pokój duchowy można znaleźć tylko w Bogu. Aby doświadczyć Bożego pokoju w naszych sercach, musimy trwać w nieustannej społeczności z Nim poprzez modlitwę i czytanie Pisma Świętego. Tylko w Nim znajdujemy niewyczerpane źródło miłości, łaski i miłosierdzia.

Znaczenie życzliwości

Kolejną lekcją płynącą w *Kolosan 3:15* jest znaczenie nieustannego okazywania życzliwości. Życzliwość pozwala nam spojrzeć na życie z innej perspektywy i pomaga skupić się na błogosławieństwach, którymi obdarzył nas Bóg. Gdy jesteśmy życzliwi, pokój Boży może panować w naszych sercach, ponieważ wiemy, że Bóg sprawuje kontrolę nad wszystkim.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Słowo Chrystusa niech mieszka w was obficie ze wszelką mądrością, nauczajcie i napominajcie się wzajemnie przez psalmy, hymny i

> pieśni duchowe, z wdzięcznością śpiewając w waszych sercach Panu.
>
> *— Kolosan 3:16*

Książka: Nowy Testament / Kolosan

Tematy: wdzięczność, uczyc sie, chwala, śpiew, Słowo Boże, adoracja

Interpretacja:

List do *Kolosan 3:16* wzywa nas, byśmy w naszym życiu zrobili miejsce dla *Słowa Chrystusa* i pozwolili Mu obficie w nas mieszkać. Zachęca nas również do wzajemnego nauczania i upominania z wszelką mądrością oraz do śpiewania Panu psalmów, hymnów i pieśni duchowych z wdzięcznością w sercach. Werset ten stanowi potężne przypomnienie, że *Słowo Boże* powinno być centrum naszego życia i że – gdy przyjmujemy je w obfitości – może ono nas przemieniać i błogosławić na wiele sposobów.

Słowo Chrystusa w nas

Pisząc te słowa do Kolosan, apostoł *Paweł* podkreślił znaczenie Słowa *Chrystusa* w naszym życiu. Dzięki obecności Słowa Bożego w nas możemy odnaleźć właściwy kierunek, mądrość i siłę do radzenia sobie z każdą sytuacją. Może ono również pomóc nam upodabniać się *do Chrystusa*, kierując naszymi decyzjami, myślami i czynami. Istotnie, gdy pozwalamy Słowu Chrystusa mieszkać w nas, otwieramy drzwi do osobistej i duchowej przemiany.

Wzajemne nauczanie i upominanie

Oprócz samego przyjęcia Słowa Bożego do naszego życia, werset ten wzywa nas do wzajemnego nauczania i pouczania z mądrością. Dzieląc się *Pismem Świętym* z innymi, pomagamy im je zrozumieć i zastosować w ich własnym życiu. Możemy ich zachęcać i motywować do rozwoju, a także modlić się z nimi w trudnych chwilach. Podobnie, gdy pozwalamy innym nas nauczać, czerpiemy korzyści z ich mądrości i spojrzenia na sprawy. Jak sugeruje ten werset, nauczanie i wzajemne pouczanie są kluczowymi elementami

duchowego wzrostu.

Śpiewanie Panu z wdzięcznością

Wreszcie, *Kolosan 3:16* wzywa nas do śpiewania Panu psalmów, hymnów i pieśni duchowych z wdzięcznością w sercach. Muzyka jest potężną formą uwielbienia oraz sposobem wyrażania naszej wdzięczności i miłości do Boga. Śpiewając wspólnie z innymi członkami wspólnoty wierzących, możemy również budować się nawzajem i dodawać sobie otuchy. Śpiew pełen miłości i wdzięczności pomaga nam skupić umysły i serca na Panu oraz kierować nasze uwielbienie ku Niemu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A wszystko, co czynicie w słowie lub w uczynku, wszystko czyńcie w imię Pana Jezusa, dziękując Bogu i Ojcu przez niego.
>
> *— Kolosan 3:17*

Książka: Nowy Testament / Kolosan
Tematy: wdzięczność, podazac, głoszenie, praca

Interpretacja:
Fragment Listu do *Kolosan 3:17* jest wezwaniem do życia, w którym wszystkie nasze działania – zarówno słowa, jak i czyny – są podejmowane w imię *Pana Jezusa*. Stanowi to wyraz miłości i szacunku wobec *naszego Stwórcy* oraz sposób na okazanie wdzięczności *Bogu Ojcu* za wszystko, czym nas obdarzył.

W tym wersecie Paweł, autor Listu do Kolosan, przypomina nam, że nie powinniśmy ograniczać naszego uwielbienia i służby Bogu jedynie do aktów religijnych czy konkretnych chwil; przeciwnie – wszystko, co czynimy w codziennym życiu, powinno mieć

na celu uwielbienie Boga. Całe nasze życie jest okazją do okazania miłości *Jemu oraz Jego Synowi, Jezusowi*.

Zwrot *„w imię Pana Jezusa”* oznacza, że nasze czyny muszą być zgodne z wartościami i naukami Jezusa oraz odzwierciedlać Jego pełen miłości i współczucia charakter. Żyjąc w ten sposób, wypełniamy przykazanie miłości Boga i bliźniego – fundamentalną zasadę wiary chrześcijańskiej.

Werset ten wzywa nas również do wdzięczności i dziękowania Bogu Ojcu przez Jezusa. Wdzięczność to postawa, którą powinniśmy pielęgnować w każdej dziedzinie życia. Pomaga nam ona zachować pozytywne nastawienie w trudnych chwilach i pozwala dostrzegać radość w błogosławieństwach, które otrzymujemy każdego dnia.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Trwajcie w modlitwie, czuwając na niej z dziękczynieniem.
>
> *— Kolosan 4:2*

Książka: Nowy Testament / Kolosan
Tematy: wdzięczność, Modlitwa

Interpretacja:
Apostoł *Paweł* napisał List do Kolosan, aby pomóc im utwierdzić się w wierze i oprzeć się fałszywym naukom. Ten konkretny werset zawiera ważną wskazówkę dla wspólnoty wierzących: *należy trwać w modlitwie*. Wezwanie do wytrwałości w modlitwie jest w Biblii powracającym motywem, przypominającym o konieczności utrzymywania stałej więzi z Bogiem poprzez modlitwę i dziękczynienie.

Modlitwa jest formą komunikacji z Bogiem i sposobnością, by powierzyć Mu swoje ciężary. Dlaczego jednak powinniśmy trwać w modlitwie? Po pierwsze, jest ona kluczowym sposobem na wzmocnienie naszej relacji z Bogiem. Jak w każdej relacji, niezbędna jest stała komunikacja; to dzięki niej budujemy bliższą i głębszą więź. Po drugie, wytrwałość w modlitwie pomaga nam zachować skupienie na Bogu, nawet w trudnych sytuacjach. Pozwala nam pamiętać, że w Nim zawsze jest nadzieja – nawet wtedy, gdy nie rozumiemy problemów, z którymi się mierzymy.

Zwrot *„Trwajcie w modlitwie”* przypomina nam, że modlitwa nie jest jednorazowym wydarzeniem, lecz nieustannym procesem w naszym życiu. Jednym ze sposobów na wprowadzenie tego wersetu w życie jest wyznaczenie sobie każdego dnia konkretnej pory na modlitwę. Ważne jest, aby codziennie znajdować czas na rozmowę z Bogiem oraz na wyrażanie swoich potrzeb i wdzięczności. Co więcej, powinniśmy uczynić modlitwę nieodłączną częścią naszego życia, modląc się nieustannie – a nie tylko wtedy, gdy napotykamy trudności.

Druga część wersetu – *„czuwając na niej z dziękczynieniem”* – oznacza, że musimy być czujni i świadomi obecności Boga w naszym życiu, skupiając się raczej na otaczających nas błogosławieństwach niż na trudnościach. Pielęgnowanie ducha wdzięczności pozwala nam doświadczać większego pokoju i radości w codziennym życiu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A wszelkie stworzenie, które jest w niebie i na ziemi, i pod ziemią, i w morzu, i wszystko, co w nich jest, słyszałem, jak mówiło: Zasiadającemu na tronie i Barankowi błogosławieństwo i cześć, i chwała, i moc na wieki wieków.

> — *Objawienie 5:13*

Książka: Nowy Testament / Objawienie
Tematy: wdzięczność, stworzenie, chwala, adoracja

Interpretacja:
W *Objawienie 5:13* apostoł *Jan* opisuje wizję, w której cześć i chwała są oddawane Temu, który zasiada na tronie, oraz Barankowi. Werset ten ukazuje majestat Boga i Jego zwierzchnią władzę nad całym stworzeniem.

Fragment ten rozpoczyna się od wzmianki o całym stworzeniu – w niebie, na ziemi, pod ziemią i w morzu. Świadczy to o wszechmocy Boga i Jego panowaniu nad wszystkim. Chrześcijanie wierzą, że Bóg jest Stwórcą wszystkiego, co istnieje, i że wszystko spoczywa w Jego rękach. Warto zauważyć, że uwielbienie i cześć kierowane są konkretnie *ku Temu, który zasiada na tronie, oraz ku Barankowi (Jezusowi Chrystusowi)*. Baranek symbolizuje ofiarę, jaką Jezus Chrystus złożył na krzyżu, by zapłacić za nasze grzechy. Tym samym akt uwielbienia odnosi się do Bożej mocy oraz zbawienia, które stało się udziałem ludzi dzięki śmierci *Chrystusa*.

Objawienie 5:13 ten zachęca nas do refleksji nad tym, jak ważne jest uznanie Bożej zwierzchności i wielbienie Stwórcy za Jego dzieła. W codziennym zabieganiu często zapominamy, jak wielki i budzący podziw jest nasz Bóg. Jednak lektura tego fragmentu przypomina nam, że Bóg jest obecny we wszystkich aspektach stworzenia. Opisane tu uwielbienie i cześć obejmują wszystko, co znajduje się w niebie, na ziemi i w morzu. Oznacza to, że każda cząstka stworzenia uznaje Boży autorytet i na swój sposób oddaje Mu chwałę. Jako ludzie również powinniśmy brać z tego przykład i wypełniać Bożą wolę w naszym codziennym życiu.

W wymiarze praktycznym werset ten uczy nas, jak ważne jest dziękowanie Bogu za wszelkie otrzymane od Niego dobrodziejstwa. Często traktujemy to, co posiadamy, jako coś oczywistego i nie doceniamy darów, którymi obdarzył nas Bóg. Dlatego musimy zawsze zachowywać postawę wdzięczności i pokory, nawet w trudnych chwilach.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*